

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 303/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

142/2009. (V. 27.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **budapesti lakos** panaszos 2008. november 12-én előterjesztett panaszát a 2009. május 27-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, ezért a panasz áttételéről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos a 2008. október 23-án vele szemben foganatosított rendőri intézkedések kapcsán, Budapest rendőrfőkapitányának címezve a BRFK-n terjesztette elő panaszát, amelyet az abban foglalt kérésnek megfelelően kivizsgálásra a Testülethez továbbítottak.

Beadványában előadta, hogy az említett napon a nemzeti ünnep alkalmából a fővárosba utazott, ahol délután „egyéni” követte a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom Teve utcai rendezvényéről elvonulókat, majd a Szent István körúton csatlakozott hozzájuk. Megjegyzi, hogy a rendőrség nagy erővel volt jelen a

helyszínen, arra vonatkozóan azonban semmiféle felszólítás nem hangzott el, hogy a vonulás törvénytörő lenne.

A panaszos elmondása szerint a vonulók a Semmelweis utcához szerettek volna eljutni az ott zajló rendezvényre. A tömeg a Bihari János utca, majd a Markó utca felé haladt, miközben a panaszos „továbbra is egyénileg követte” a vonulókat. A Bajcsy-Zsilinszky úthoz érkező rohamrendőrök és rendőrségi furgonok állták el az utat, és az embereket visszafelé terelték a Markó utcába. A panaszos ekkor már szeretne volna elhagyni a helyszínt, ezért elindult visszafelé, azonban azt észlelte, hogy a rendőrség a Markó utcát már a Bihari János utca kereszteződésénél is lezárta. A panaszos ennek kapcsán sérelmezi, hogy vele szemben intézkedésre annak ellenére került sor, hogy ő nem követett el törvényteleniséget, valamint hogy a rendőrség nem szólította fel a helyszín elhagyására és arra sem, hogy rendőri intézkedés következik.

Ezután 10-15 percen keresztül indokolás, tájékoztatás nélkül „tartották fogva” a tömeget az utcában, majd hangosbemondón keresztül felszólítás hangzott el arról, hogy rendőrségi intézkedésre kerül sor. A panaszos indokolatlannak tartotta, hogy ilyen hosszú időn keresztül nem kapott a tömeg tájékoztatást.

A rendőrség felhívta a jelenlévőket, hogy mindenki készítse elő személyi okmányait, melyek ellenőrzésén túl az embereket egyenként megmotozzák. A panaszos a tömeg közepén tartózkodott, ezért csak 20-25 perc után került sor arra, hogy ezeket az intézkedéseket vele szemben is elvégezzék.

Sérelmezte, hogy 20-25 percen keresztül kellett várnia arra, hogy őt is intézkedés alá vonják, holott a rendőrség több rendőr bevetésével meggyorsíthatta volna az eljárást. Bírálattal illetve továbbá a rendőrség azon módszerét, hogy a tömegbe több alkalommal „benyomultak”, hogy onnan egy-egy embert kiemeljenek, „egymásra nyomva” az egyébként is kis helyre beszorított embereket.

Ezen eljárás következtében az alábbi tünetei jelentkeztek: rosszullét, émelygés, hányinger. Rosszulléte – amelynek oka véleménye szerint a hely levegőtlenisége volt – elmondása szerint egész éjszaka tartott, habár orvosi ellátásra nem szorult.

Az igazoltatás kapcsán a panaszos megjegyezte, hogy nem állt ellen, annak során nem beszélt tiszteletlenül a rendőrökkel, és nem találtak nála törvénybe ütköző dolgot. Ennek ellenére egy rendőr az intézkedéseket videokamerával rögzítette, majd megkérték, hogy nézzen a kamerába, és felvették az arcát is. A panaszos tudomása szerint a rendőrségnek nem volt oka arra, hogy róla és az intézkedésekről felvételt készítsen, és ezt szavá is tette. Az eljáró rendőr azt válaszolta: „panaszt lehet tenni”.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőr az igazoltatást a következőképpen indokolta: „parancsba adták nekik, hogy mindenkit igazoltatni kell, és kamerával rögzíteni is kell adataikat, arcukat”. Ezzel szerinte kérdéseire nem kapott választ.

Miután a Markó utcát elhagyta, a Bajcsy-Zsilinszky úton indult tovább, ahol – néhány méterre az előző igazoltatástól – újabb intézkedések alá vonták, igazoltatták és megmotozták. A panaszos közölte a rendőrökkel, hogy az imént esett át hasonló ellenőrzésen, de a rendőrök ennek nem tulajdonítottak jelentőséget, és személyazonosságát ellenőrizték, ruházatát átvizsgálták, adatait feljegyezték, és az intézkedésekről videofelvételt készítettek.

A panaszos szerint a rendőrök nem szolgáltak magyarázattal arra, hogy miért volt szükség másodszor is foganatosítani az egyszer már elvégzett intézkedéseket, holott a rendőrök nem tagadták, vagyis a panaszos szerint elismerték azt, hogy azokra második alkalommal kerül sor. Sérelemzte, hogy nem kapott tájékoztatást arról, miért rögzítették az adatait, amelyre álláspontja szerint – csakúgy, mint személyi okmányainak videofelvételen való rögzítésére – nem volt indok. Adatainak kamerába mondását a panaszos az adatvédelmi biztos egy korábbi nyilatkozatára hivatkozva megtagadta. A panaszos ezen kijelentését követően azt észlelte, hogy a rendőrök elbizonytalanodtak eljárásuk jogszerűsége tekintetében. Sérelemesnek tartotta, hogy olyan magatartást vártak el tőle a rendőrök, amelynek törvényi megalapozottságával nem voltak tisztában. Igazát véleménye szerint azzal bizonyították a rendőrök, hogy végül az adatok bemondásától eltekintettek.

Az intézkedés végén az azt foganatosító, illetve a közelben lévő rendőröktől a panaszos egymásnak ellentmondó információkat kapott arról, hogy a Nyugati vagy a Deák tér irányába lehet elmenni. Továbbhaladva azt hallotta, amint a rendőrök ezt azzal magyarázták egymás között, hogy így próbálják megelőzni a tömeg újabb összeverődését. A panaszos ebből azt a következtetést vonta le, hogy őt szándékosan félretájékoztatták a távozás irányával kapcsolatosan. Sérelemzte, hogy a rendőri állomány egyes tagjai milyen alapon dönthetik el azt, hogy ki melyik irányba hagyhat el egy területet.

Végül megjegyezte, hogy a vele szemben eljáró rendőrök azonosító számait nem tudja, ám az a videofelvételekből és a panasz leírásából álláspontja szerint kideríthető.

II.

A Testület a panasz elbírálásához szükséges információk beszerzése érdekében megkereséssel fordult Budapest rendőrfőkapitányához, aki a Testület rendelkezésére bocsátotta az ügy megítéléséhez szükséges dokumentumokat, így Budapest rendőrfőkapitánya 110-60/2008. ált. számú egyedi utasítását, r. dandártábornok úr 2009. február 10-én, a Testület megkeresésére válaszul küldött levelét, dr. r. ezredes 2009. március 5-én küldött, illetve 2009. április 7-én kelt leveleit, a Nyugati téri felüljáró alatt végzett helyszíni szemle megtartásáról készült jegyzőkönyvet és a panaszban említett eseményeket rögzítő videofelvételeket. Ezek figyelembe vételével a Testület vizsgálata – a panaszos beadványában foglalt sérelmek eredete szerint – az alábbi három kérdésre terjedt ki.

A Testület elsőként értékelte a panaszolt intézkedések időpontjában elrendelt fokozott ellenőrzés körülményeit, illetve a fokozott ellenőrzés és a konkrét intézkedés viszonyát. Másodikként a Markó utcában történt események felderítését, a foganatosított rendőri fellépés vizsgálatát végezte el. Végül a fentiek tükrében a panaszossal szemben foganatosított konkrét intézkedések jogszerűségének megítélésére kerített sort.

III.

A panaszolt intézkedés idejére elrendelt fokozott ellenőrzés kapcsán a Testület vizsgálata során az alábbiakat állapította meg.

1) Budapest rendőrfőkapitánya 110-60/2008. ált. számú egyedi utasításában az Rtv. 30. §-ának (1), valamint (3) bekezdése alapján Budapest teljes területére fokozott ellenőrzést rendelt el 2008. október 22-én 0 órától 2008. október 25-én 24 óráig. A központi biztosításba beosztott rendőri állomány a fokozott ellenőrzés keretében figyelemmel kísérte a rendezvényekre érkezőket, megakadályozta az esetleges jogsértések kialakulását. Ennek során szűrőpróbaszerű igazoltatásokat, ruházat- és csomagátvizsgálást hajtott végre. Az utasítás indokolása tartalmazza mindazokat a jogszabályhelyeket, amelyek a fokozott ellenőrzés elrendelését lehetővé teszik, és utal arra a helyzetre is, amely a bejelentett rendezvények jellege és nagy száma miatt ezt az intézkedést az adott esetben szükségessé tette.

Az érintett napra a BRFK honlapján hozzáférhető tájékoztatás szerint összesen 44 rendezvényt jelentettek be magánszemélyek és szervezetek Budapest különböző pontjaira, amelyek közül a rendőrség 29-et normál, míg 15-öt kiemelt kockázatúnak minősített, ugyanakkor megtartásukat lehetővé tette.

Az Rtv. fokozott ellenőrzést szabályozó, tehát jelen esetben alkalmazandó 30. §-ának (1) bekezdése értelmében „a rendőrség [...] a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja”. Ugyanezen törvényhely (3) bekezdése alapján „a rendőrség a rendezvény, az esemény, továbbá a közlekedés biztonságát, a közterület rendjét veszélyeztető jogellenes cselekmény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott területre belépők és az ott tartózkodók ruházatát és járművét átvizsgálhatja, [...] a közbiztonságra veszélyt jelentő anyagokat, eszközöket lefoglalhatja, illetőleg azoknak a rendezvény, esemény helyszínére való bevitelét megtilthatja”.

Az Rtv. 29. §-ának (3) bekezdése szerint az igazoltatás során rögzíteni kell – ha további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják – az igazoltatott személyazonosító adatait, az igazolvány sorozatát és számát, valamint az igazoltatás helyét, idejét és okát.

Az Rtv. 97. §-ának (1) bekezdésében foglalt értelmező rendelkezés szerint e törvény alkalmazásában „ruházat: az intézkedéssel érintett személy testén viselt, illetőleg az intézkedés helyszínén nála lévő, vagy a közvetlen felügyelete alatt, illetve rendelkezésére álló ruházat, csomag és tárgy”.

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 39. §-a értelmében „a fokozott ellenőrzés összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatalóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott tartózkodókat igazoltatják”.

A jogszabályi háttér – ahogyan arra a Testület korábbi állásfoglalásaiban is utalt – meglehetősen tág teret biztosít a fokozott ellenőrzések alkalmazásával fogantatosítható rendőri intézkedéseknek, ezen belül is elsősorban az igazoltatásnak. Ennek keretében az állomány tagjainak nem kell olyan mértékig mérlegelniük az igazoltatás konkrét okainak meglétét, mint egy olyan igazoltatás során, amelyet saját kezdeményezésre, az Rtv. 29. §-a alapján fogantatosítanak, mert a fokozott ellenőrzés egyfajta „mögöttes felhatalmazást” jelent.

Ez a felhatalmazás ugyanakkor nem korlátlan. Vizsgálható egyfelől az, hogy a fokozott ellenőrzés elrendelése indokolt volt-e, másfelől az is, hogy a fokozott ellenőrzés keretében fogantatosított konkrét igazoltatás nem volt-e egyértelműen indokolatlan a fokozott ellenőrzés céljainak fényében.

2) A panaszolt intézkedések megítélésekor – tekintettel a fokozott ellenőrzést elrendelő egyedi utasítás rendelkező részében szereplő utalásra, amely értelmében a fokozott ellenőrzés végrehajtása csapaterő bevetésével történik – a Testületnek figyelembe kellett vennie az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat csapaterő bevetésére vonatkozó előírásait, valamint a Magyar Köztársaság Rendőrségének Csapatszolgálati Szabályzata kiadásáról szóló 11/1998. ORFK utasítás (a továbbiakban: Csapatszolgálati Szabályzat) rendelkezéseit.

Az Rtv. 58. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőrök csapaterőben alkalmazhatók – egyéb esetek mellett – a személyek élet- és vagyónbiztonságát tömegesen veszélyeztető események megszüntetésére vagy az ilyen következményekkel járó erőszakos cselekmények megakadályozására és az elkövetők elfogására, illetve a gyülekezési jogról szóló törvény hatálya alá tartozó vagy más jelentős rendezvény rendjének biztosítására, továbbá nagy területű helyszín biztosítására. Csapaterő alkalmazása során a Rendőrség az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdésében írt jogokat (testi épséghez, személyes szabadsághoz, magánlakás, magántitok és levéltitok sérthetlenségéhez, személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogok) indokolt mértékben korlátozhatja, területet a személy- és járműforgalom elől elzárhat.

A Szolgálati Szabályzat 73. §-ának (1) bekezdése szerint csapaterő alkalmazása esetén a Rendőrség a személyi állomány összevonása és kötelékbe szervezése, ennek

egyszemélyi parancsnoki vezetés alá helyezése, továbbá sajátos taktikai szabályok alkalmazása útján biztosítja a feladat végrehajtását. A rendőri intézkedések és a kényszerítő eszközök tekintetében jogszabályban meghatározott kivételtől eltekintve a csapaterőt a rendőrré vonatkozó jogok illetik meg, és kötelezettségek terhelik.

A hivatkozott jogszabályhely a rendőrség számára előírja, hogy a csapaterő alkalmazásáról a tömegtájékoztatási eszközök útján is tájékoztatást kell adni. Ettől eltérni csak abban az esetben lehet, amikor a tájékoztatás a rendőri intézkedések eredményességét veszélyeztetné. A tájékoztatásról a csapaterő alkalmazását elrendelő vezető gondoskodik.

A 73. § (6) bekezdésében rögzített felhatalmazó rendelkezés értelmében a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény hatálya alá tartozó, illetve más jelentős rendezvény helyszínén – csapaterőnek a biztosításban való részvétele esetén – azt a területet, ahová a belépők fokozott ellenőrzése kötelező, a rendőri szerv vezetője határozza meg.

3) Annak megítélése kapcsán, hogy a rendőrség a fokozott ellenőrzés elrendelésének lehetőségével az említett napon indokoltan élt-e, a Testület jelentőséget tulajdonított a közelmúlt rendezvényekkel összefüggő tapasztalatainak. Ebből kiindulva, tekintettel a rendezvények és várhatóan a résztvevők igen nagy számára, alappal lehetett számítani a demonstrációk helyszínén, illetve azok közelében rendbontók megjelenésére, a közrendet és köznyugalmat megzavaró eseményekre. Ezért a Testület megítélése szerint a rendezvények helyszínéhez közeli területekre nézve a rendőrség indokoltan rendelt el fokozott ellenőrzést.

A Testület rendelkezésére bocsátott és tudomására jutott tények ismeretében elmondható továbbá, hogy a rendőrség a Szolgálati Szabályzat 73. §-ában foglalt tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, mivel október 20-án internetes oldalán (diavetítéses) tájékoztatást tett hozzáférhetővé, illetve 2008. október 21-én közleményt adott ki az október 22. és október 25. közötti időszakra tervezett területlezárásokról, az elrendelt fokozott ellenőrzésről és a várható rendőri fellépésről.

A Testület ugyanakkor megjegyzi, hogy fokozott ellenőrzésnek a főváros teljes területére történő elrendelése olyan esetekben, amikor rendezvény csak Budapestnek jól behatárolható területén kerül megtartásra, az arányosság követelményét nem veszi kellően figyelembe; még akkor sem, ha a rendezvényre érkezők, és az onnan távozók biztonságának garantálása a rendezvény konkrét helyszínénél nagyobb terület ellenőrzés alatt tartását teszi szükségessé.

Mivel a fokozott ellenőrzés elrendelése adott esetben a jogszabályi felhatalmazáson túli felhatalmazást konstituálhat, ezért a Testület a jövőre nézve is fenntartja a jogot arra, hogy a fokozott ellenőrzés elrendelésének indokoltságát és megalapozottságát az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelményének szempontjából, konkrét egyedi ügyekben vizsgálat tárgyává tegye.

IV.

A panaszos a Markó utcában vonuló tömeg tagjaként beadványában sérelmezte, hogy a rendőrség a csoportosulást körbezárta, és annak tagjait egyenként intézkedés alá vonta. A történetekkel kapcsolatosan a Testület a tudomására jutott, illetőleg a rendelkezésére bocsátott információk alapján az alábbi megállapításokat tette.

1) A rendőrség internetes oldalán 2008. október 24-én közzétett, az október 23-ai eseményeket taglaló Összefoglaló a Markó utca lezárását megelőző eseményeket az alábbiak szerint írja le.

A Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom rendezvényén résztvevők a demonstráció végét követően megindultak a Semmelweis utcában zajló rendezvényre. Egy körülbelül 500 fős tömeg verődött össze a Váci útnál és hangos skandálás közepette vonultak a Dráva utca – Visegrádi utca – Vág utca – Hegedűs Gyula utca – Victor Hugo utca – Pannónia utca – Szent István körút – Bihari János utca útvonalon.

A rendőrök a tömeget a Markó utcának a Bihari János utca és Bajcsy-Zsilinszky út közötti szakaszán körbezárták. Ekkor a tömegből többen eldobálták a náluk lévő, előkészített Molotov-koktélok, szűrő és vágó eszközöket, speciális vasakat – amelyek alkalmasak voltak gépkocsik kerekének kiszúrására –, kövel megrakott táskákat. A rendőrök mindenkit igazoltattak, majd egyesével engedtek ki az utcából.

A fenti eseményekkel nagyjából azonos időben a BRFK Akció Osztály munkatársai a Nyugati téren intézkedés alá vonták egy Peugeot 206 típusú gépkocsi vezetőjét. A jármű átvizsgálása során a csomagtartóból három darab, időzítővel ellátott benzines gyújtóbomba került elő. A sofőrt a rendőrök visszaélés robbanóanyaggal vagy robbantószerrel bűncselekmény elkövetése miatt előállították.

2) A Testület rendelkezésére bocsátott rendőrségi videofelvételek tanúsága szerint a vonuló tömeg 20 óra körül érkezett a Szent István körútról a Bihari János utcába, majd a Markó utcán a Bajcsy-Zsilinszky utca felé folytatta útját. A rendőrség a tömeg mögött a Markó és a Bihari János utcák kereszteződésénél, valamint a tömeg útjában, a Markó és a Bajcsy-Zsilinszky utcák találkozásánál 20 óra 10 perc körül kezdte meg rendőrsorfallal felállítását, és ez által az út lezárását.

20 óra 33 perc környékén a rendőrség kihangosító berendezésen keresztül arról tájékoztatta a körbezárt tömeget, hogy a helyszínen „fokozott rendőri ellenőrzés” végrehajtására kerül sor, amelynek keretében az ott tartózkodókat igazoltatják. Felhívta a jelenlévők figyelmét arra is, hogy távozásra kizárólag a rendőri intézkedések végrehajtása – tehát a személyazonosság igazolása és a ruházat átvizsgálása – után van lehetőség.

A zárás a felvételek tanúsága szerint körülbelül egy órán keresztül tartott, a bontást a rendőrség 21 óra 10 perc környékén kezdte meg.

3) A r. dandártábornok úr a Testület megkeresésére 2009. február 10-én küldött válaszában a Markó utcában végzett rendőri tevékenységet röviden, az alábbiak szerint írta le. Elmondása szerint a rendőrség ott a Csapatszolgálati Szabályzat értelmében vett taktikai eljárást, bekerítést hajtott végre, amelynek alkalmazása a Nyugati téri felüljáró alatt talált robbanóanyagokkal összefüggésben álláspontja szerint nem igényel külön indoklást.

4) A dr. r. ezredes 2009. március 5-én, a Testület kérdéseire válaszul az alábbi tájékoztatást küldte. 2008. október 23-ára a Markó utcába nem volt vonulós rendezvény bejelentve, ezért a rendőri egységek az ott vonulókat intézkedés alá kívánták vonni. A csoportosulás több tagja a rendőrök, illetve a szolgálati gépjárművek útjába szögeket helyezett, illetve feljűk üvegeket dobált. A tömeg veszélyességét a tagjai által hátrahagyott, és utóbb a rendőrförök által talált tárgyak helyszíni szemléjéről készített jegyzőkönyv is alátámasztja.

A rendőri fellépés szervezése során figyelembe kellett venni azt a körülményt is, hogy a Markó utcához közeli helyszínen, a Nyugati téri felüljáró alatt a rendőri egységek robbanóanyagot találtak, amelyre tekintettel a vonuló tömeg bekerítése, és tagjainak ellenőrzése, továbbá a jogellenes magatartást tanúsító személyek elfogása és előállítása a közrend és köznyugalom helyreállítása érdekében szükségessé vált. Az ennek keretében foganatosított igazoltatásokról a tömeget hangosbemondón keresztül tájékoztatták.

Az aznapi rendezvények biztosítását az érvényben lévő fokozott ellenőrzés alapján, csapaterős tevékenység keretében látta el a rendőrség, amely során a Csapatszolgálati Szabályzat előírásai, az abban foglalt taktikai előírások kerültek alkalmazásra. Ezen norma külön fejezetét képezi a bekerítés műveletének szabályozása, amely eljárás a válaszlevél tanúsága szerint a Markó utcában végzett igazoltatások végrehajtását segítette elő.

5) A dr. r. ezredes 2009. április 7-én kelt, és ugyancsak a Testület megkeresésére küldött levelében arról tájékoztatta a Testületet, hogy a robbanóanyagot a Nyugati tér közelében 20 óra 40 perckor fedezték fel egy gépjármű ellenőrzése során a rendőrök. A robbanóanyag feltalálása önmagában is közbiztonságot veszélyeztető körülmény, amelynek jelentőségét az adott helyzetben felértékelték, hogy a be nem jelentett demonstráció útvonala a robbanóanyag feltalálási helyéhez közel vezetett.

Hozzáfűzi, hogy a BRFK rendelkezett továbbá információkkal arra vonatkozóan, hogy a tömegben vonuló személyek közveszély okozására alkalmas eszközöket tartanak maguknál, amelyet utólag az igazoltatások után hátrahagyott, közbiztonságra valóban veszélyes eszközök feltalálása igazolt. Jelentőséget tulajdonítottak továbbá a tömeg résztvevői által tanúsított azon magatartásnak, hogy haladásuk során a rendőrök, illetve a szolgálati gépjárművek útjába szögeket helyeztek, illetve feljűk üvegeket dobáltak, valamint, hogy a vonulók köveket vettek magukhoz.

Minderre tekintettel Budapest rendőrfőkapitánya úgy látta helyesnek, ha nem a súlyosabbnak minősülő tömegoszlatás eszközét alkalmazzák, hanem a fokozott ellenőrzés keretében, és a Csapatszolgálati Szabályzat alapján a bekerítés taktikai eljárását vetik be, amelynek segítségével a demonstráció körbekerített tagjait egyenként vonják intézkedés alá.

6) Az V. kerület, Markó utcában a helyszíni szemle megtartásáról készített jegyzőkönyv szerint azt az említett helyen 2008. október 23-án 21 óra 50 perctől október 24-én 4 óra 15 percig végezték, arra az ismeretlen tettes ellen közveszély okozása büntetvény megalapozott gyanúja miatt indult eljárás keretében került sor. A szemlén a hatóság részéről öt rendőr – a vezető r. főhadnagyon kívül négy bűnügyi technikus – vett részt. A bizottság tagjai az általuk kapott információk alapján leírták, hogy a lezárt utcarészen az emberek a náluk lévő közbiztonságra veszélyes eszközöket az ott parkoló gépkocsik mellé és alá dobálták, melyeket később a rendőrök és a tűzszerészek összegyűjtöttek, és rendszerezve a járdán elhelyeztek. A jegyzőkönyv feltalálási helyük és minőségük szerint részletesen felsorolva leírja, hogy az egyéb különböző eszközök (pl. nagy számban fekete színű maszkok, kesztyűk, hátizsákok, gázálarcok, szatyrok, úszószemüvegek, csúzlík, petárdák, vascsövek, fadarabok) mellett mintegy 50 db sárgás színű folyadékot tartalmazó palackot találtak, amelyek szájába szigetelő szalaggal textildarabok voltak erősítve.

7) A Testület megítélése szerint a rendőrség azon eljárása, hogy a tömeget a Bihari János utca és a Bajcsy-Zsilinszky út felől a Markó utcában „körbezárta”, majd tagjait egyenként igazoltatta a fentebb hivatkozott, fokozott ellenőrzésre vonatkozó szabályok felhatalmazása alapján, jogszerűen történt. A fokozott ellenőrzés keretében ugyanis „a rendőrség [...] a közterület kijelölt részén [...] az ott tartózkodókat igazoltathatja”.

Mivel azonban a fokozott ellenőrzés elrendelése adott esetben a jogszabályon túli felhatalmazást keletkeztethet, az intézkedés jogalapjának meglétén túl a Testület szükségesnek tartotta az intézkedések indokoltságának, az arányosság Rtv. 15. §-ában foglalt követelménye betartásának vizsgálatát is.

Ennek keretében a Testület elfogadta a rendőrség azon álláspontját, miszerint a majd 500 főre becsült, és a Semmelweis utcában zajló rendezvényre igyekvő sokaság tömeg-jellegét megtartva, tartalmilag vonulós demonstrációt megvalósítva haladt a fentebb ismertetett útvonalon.

Az intézkedés indokoltságát elsősorban a rendőrség által a Testület tudomására hozott azon körülmények támasztották alá, amelyek szerint a csoportosulás több tagja a rendőrök, illetve a szolgálati gépjárművek útjába szögeket helyezett, illetve feljűk üvegeket dobált, valamint, hogy a vonulók köveket vettek magukhoz. A tömeg résztvevői által tanúsított fenti magatartáson túl a BRFK arra vonatkozóan is rendelkezett információkkal, hogy a tömegben vonuló személyek közveszély okozására alkalmas eszközöket tartanak maguknál. Ezt utólag az igazoltatások után

hátrahagyott, közbiztonságra valóban veszélyes eszközök (pl.: nagyszámú Molotov-koktél) feltalálása igazolta.

A rendőri fellépés megszervezésében az illetékesek figyelembe vették az is, hogy 20 óra 40 perc környékén a Markó utcához közeli helyszínen, a Nyugati téri felüljáró alatt a rendőri egységek robbanóanyagot találtak. A rendőrség álláspontja szerint erre tekintettel a vonuló tömeg bekerítése, és tagjainak ellenőrzése, továbbá a jogellenes magatartást tanúsító személyek elfogása és előállítására a közrend és köznyugalom helyreállítása érdekében szükségessé vált.

A Testület ezzel kapcsolatosan meg kívánja jegyezni, hogy a – rendelkezésére bocsátott dokumentumokkal és videofelvételekkel is alátámasztott – tények ismeretében megállapítható, hogy a tömeg körbekerítésére a Markó utcában mintegy fél órával a robbanóanyag megtalálását megelőzően került sor, amely körülmény erre tekintettel a vonulós rendezvény kapcsán elsődlegesen elrendelt intézkedéseknek nem lehetett oka, legfeljebb a végrehajtás körülményeinek alakításában játszhatott szerepet.

Feladataikat a rendőrség Csapatszolgálati Szabályzatában foglalt rendelkezések szerint, a bekerítés taktikai módszerét alkalmazva hajtották végre a helyszínen lévő rendőri erők. Ennek kapcsán a Testület szükségesnek tartja megjegyezni, hogy a Markó utca lezárása a későbbi intézkedések foganatosítása érdekében tartalmilag nem elsősorban a bekerítés, hanem a zárás taktikai módszerének alkalmazására utal. A bekerítés a Csapatszolgálati Szabályzat 136. pontja szerint a létesítmények, területek lezárásának sajátos és legaktívabb formája, amely a keresett bűnözők, fegyveres személyek elfogása érdekében akkor alkalmazható, amikor ismert azok pontos tartózkodási helye. A bekerítés során a rendőr alegységekből létrehozott szolgálati csoportok körbezárják a keresett személyek tartózkodási helyét, megakadályozzák menekülésüket, meggátolják kitörésüket és végrehajtják az elfogást. Ezzel szemben a zárás a 24. pont értelmében valamely terület elszigetelése, körbezárása az adott területen folytatott más rendőri tevékenység sikeres végrehajtásához, meghatározott objektumok, személyek megóvásához, a közrend fenntartásához szükséges feltételek megteremtése érdekében. Alkalmazására egyebek mellett sor kerülhet fokozott ellenőrzés keretében. Lakott területeken, rendezvényeken a zárásban részt vevő rendőrök egyik alakzata a sorfal. Alkalmazásának célja valamely terület, útvonal, utca, tér, épületrész, épülettömb lezárása vagy szabadon tartása a gyalogos-, illetve járműforgalom vagy minden forgalom elől. A rendőrök közötti térköz 1-5 méter lehet, szükség esetén tömör vagy kétsoros sorfal is felállítható.

A fentieket összegezve a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a rendőrség jogszerűen járt el a Szent István körútról érkező, és a Semmelweis utca felé tartó tömeggel szemben akkor, amikor a Markó utcának a Bihari János és a Bajcsy-Zilinszly utca közé eső szakaszán a vonuló sokaságot körbezárta, és a résztvevők távozását a személyazonosság igazolását, valamint ruházat- és csomagátvizsgálatát követően tette lehetővé.

A Testület megjegyzi, hogy a rendőri fellépés indokoltságát utólag igazolta az a nagy mennyiségű közbiztonságra veszélyes eszköz és anyag, amelyet a rendőrök az intézkedések befejezését követően a Markó utcában felleltek, és amelyek részletes leírását a Testület a helyszínen végzett szemle jegyzőkönyvéből ismerte meg.

Mivel a fenti intézkedéseket az eljáró rendőrök jogalap birtokában és az arányosság követelményeire is figyelemmel fogantatosították, a Testület jogsértést azokkal összefüggésben nem állapított meg.

8) Az panaszos beadványában bírálattal illette a rendőrség azon módszerét, hogy a tömeget – annak méretéhez képest – a Markó utca egy rövid szakaszára szorította be, és az amúgy is zsúfolt területre több alkalommal „benyomultak” rendőri egységek, hogy onnan egy-egy embert kiemeljenek, „egymásra nyomva” a többieket. Mindennek következtében a panaszosnak az alábbi tünetei jelentkeztek: rosszullét, émelygés, hányinger. Rosszulléte – amelynek oka véleménye szerint a hely levegőtlenége volt – elmondása szerint egész éjszaka tartott, habár orvosi ellátásra nem szorult.

A rendőri fellépésről készített videofelvételek megtekintése alapján a Testület úgy vélte, hogy a tömeget a rendőrség annak méreteihez képest valóban nem túlságosan hosszú utcaszakaszon zárta körül, aminek eredményeként előfordulhatott tolongás, illetve a rendőri erők tömegbe nyomuláskor lökdösődés. Azt a kérdést, hogy az így kialakult helyzet eredményezhette-e a panaszos valamely alapvető jogának sérelmét, a Testület a körülmények ismeretében és figyelembe vételével válaszolta meg. Tekintettel volt arra, hogy az alapul szolgáló intézkedéseket – fentebb – jogszerűnek minősítette, azok jogalapja a végrehajtás idején fennállt. Ezen túlmenően vizsgálnia kellett azonban azt, hogy a végrehajtás módjának megválasztásával a rendőrség nem sértett-e meg az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelményét. Ennek értelmében ugyanis „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

Egy tömegdemonstráció alkalmával a Testület álláspontja szerint fennáll a reális veszélye annak, hogy nagyszámú ember viszonylag kis területen kíván jelen lenni nézetei, álláspontja kinyilvánítása céljából, így kialakulhat olyan szituáció, amely a résztvevőknek esetleges kellemetlenséget okozhat. Annak, aki ilyen rendezvények részt kíván venni, ezzel a veszéllyel számolnia kell, csakúgy mint azzal, hogy a rendezvény lefolyása – különösen előzetes bejelentés hiányában – olyan fordulatot vesz, amely rendőri beavatkozást, sőt akár kényszerítő eszközök alkalmazását vonja maga után.

A Testület a vonuló tömeg körbezárását megelőző és azt követő történések, illetve a rendőrség által tudomására hozott információk ismeretében, továbbá az eseményekről készített felvételek – amelyeknek ezen kérdés megítélésében különös jelentőségük volt – megtekintését követően arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos által sérelmezett rendőri fellépés nem volt jogszerűtlen, mivel a tömeg körbezárására nem annyira kis területen került sor, hogy az a tömeg tagjainak – így a panaszosnak – az

egészségét vagy testi épségét veszélyeztethette volna. Ez ugyanakkor nem zárja ki azt, hogy a panaszost a tömeg tagjaként rosszullet fogta el, csupán arra enged következtetni, hogy a rosszullet oka nem egy nem megfelelően végrehajtott rendőri akció volt.

V.

A panaszossal szemben első alkalommal végrehajtott intézkedések kapcsán a Testület megállapította, hogy azok érintették a panaszos mozgásszabadságát, személyes adatok védelméhez való jogát és személyi integritását, ugyanakkor jogsértést nem valósítottak meg.

1) Az első alkalommal tanúsított rendőri fellépés kapcsán a panaszos elsősorban a foganatosítás tényét kifogásolta, így a Testület vizsgálata az igazoltatás, az adatrögzítés, a ruházat-átvizsgálás és a felvételkészítés jogalapjára irányult.

Az intézkedések értékelése kapcsán a Testület visszautal a fokozott ellenőrzéssel összefüggésben korábbi állásfoglalásaiban kifejtett [pl.: 4/2009 (I. 7.) számú állásfoglalás], alábbi megjegyzéseire.

A Testület álláspontja szerint a rendőrségnek azon eljárását, hogy a rendezvényekhez közeli időpontban és helyszíneken igazoltatásokat végez, indokolják az elmúlt időszak tapasztalatai és az, hogy a különböző rendezvényekhez kapcsolódó jogellenes cselekmények résztvevőinek utólagos azonosítása jelentős nehézségekbe ütközik, márpedig a közrend és közbiztonság fenntartásának szempontjából nagyon fontos, hogy az ilyen magatartásokat hamar és következetesen kövesse felelősségre vonás.

A demonstrációkhoz kapcsolódó közrend elleni cselekmények elkövetőinek utólagos azonosíthatósága iránti igény az adatrögzítés lehetséges preventív hatásait is figyelembe véve indokoltá teszi az igazoltatások foganatosításán túlmenően az igazoltatott személyek adatainak rögzítését is. A személyes adatok védelméhez fűződő jog ilyen helyzetekben összeütközésbe kerül a közrend és közbiztonság alkotmányos értékével, illetve az a mögött húzódó és abban megtestesülő egyéni alapjogokkal (a békés rendezvényen résztvevők gyülekezési joga, véleménynyilvánítási joga és testi épséghez fűződő joga). A Testület álláspontja szerint az alkalmasság, szükségesség és arányosság tesztjét alkalmazva, a személyes adatok védelméhez fűződő jog ilyen jellegű korlátozása egy demokratikus társadalomban megengedhetőnek minősül.

A beadványokban foglalt sérelmek vizsgálata során a Testület azt is figyelembe vette, hogy a panaszosnak megvolt a lehetősége arra, hogy a panaszban említett nap eseményeiről, a fokozott ellenőrzés elrendeléséről, illetve annak lehetséges következményeiről előzetesen tájékozódjon, így tisztában kellett lennie azzal, hogy amennyiben a rendezvények egyike helyszínének közelében tartózkodik, az igazoltatására sor kerülhet.

2) A panaszos igazoltatása, adatainak rögzítése és ruházatának átvizsgálása kapcsán a Testület megállapította, hogy arra azon rendőri fellépés keretében került sor, amelyek értékelését a IV. pont keretében elvégezte.

Mivel fentebb kifejtett álláspontja szerint a vonulós demonstráció résztvevőinek körbekerítése, majd a résztvevők egyenkénti igazoltatása és átvizsgálása jogszerűen történt, a panaszossal szemben fogatosított konkrét intézkedéseket is hasonló módon értékelte, és jogsértést az alkalmazott intézkedések jogalapjára vonatkozó panasz alapján nem állapított meg.

3) A panaszos sérelmei közt említette, hogy a rendőr az első igazoltatást a következőképpen indokolta: „parancsba adták nekik, hogy mindenkit igazoltatni kell, és kamerával rögzíteni is kell adataikat, arcukat”.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles az intézkedés tényét és célját szóban közölni. A rendelkezés oka, hogy csak abban az esetben gyakorolható érdemben a panasztételi jog, ha az intézkedéssel érintett személlyel az intézkedés okát olyan részletességgel közlik, amelynek alapján megfelelően meg tudja ítélni a vele szemben fogatosított intézkedés jogszerűségét.

Amikor a közhatalmi szerv jogsértése a panaszjog hatékony gyakorlását veszélyezteti, aggálytalanul megállapítható a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme. A sérelmet ugyanakkor jelen esetben a Testület nem tudta megállapítani, mivel a kérdés eldöntéséhez az intézkedésről készített videofelvétel, illetve az érintett rendőr nyilatkozata nem állt rendelkezésre. Mindezek hiányában a Testület a történetek felderítése érdekében érdemi vizsgálatot nem tudott lefolytatni, és ebben a tekintetben a jogsértés megítélése nem állt módjában.

4) A panaszos sérelmezte, hogy a vele szemben fogatosított intézkedés során az eseményekről és személyéről videofelvétel készült.

Az Rtv. vonatkozó, 42. §-ában foglalt rendelkezései szerint „a Rendőrség a rendőri intézkedéssel, illetve az ellátott szolgálati feladattal összefüggésben az intézkedéssel érintett személyről, a környezetéről, illetőleg a rendőri intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról képfelvételt, hangfelvételt, kép- és hangfelvételt (a továbbiakban: felvétel) készíthet”.

Jelen esetben, mivel a rendőri intézkedés jogszerűen történt, a felvétel készítésének, mint az előbbi intézkedést kísérő, ahhoz szorosan kapcsolódó, ugyanakkor az Rtv.-ben önállóan szabályozott intézkedésnek is fennálltak a jogszabályi követelményei, így tehát a felvétel elkészítésének jogalapja nem vitatható.

Az arányosság tekintetében végül a Testület ismételtén utal arra, hogy a közelmúlt eseményeinek fényében legitim célnak tekinthetők a rendezvényekkel kapcsolatos

jogsértő cselekmények elkövetőinek utólagos azonosíthatóságát és felelősségre vonását lehetővé tévő, illetve megkönnyítő intézkedések. Emiatt jelen esetben a Testület nem tekintette az arányosság követelményével ellentétesnek az intézkedés képfelvétellel való dokumentálását.

5) Az elsőként végrehajtott intézkedés kapcsán említette továbbá a panaszos, hogy arra a tömeg körbezárását követően csak 20-25 perccel került sor, és sérelmezte, hogy ilyen hosszú ideig várankoztatták. Álláspontja szerint a rendőrség további rendőri egységek bevetésével meggyorsíthatta volna az eljárást.

Annak megítélése, hogy a rendőrség egy rendezvény alkalmával milyen létszámmal tartja indokoltnak és tudja megoldani rendőrök bevetését, olyan szervezési, szervezeti kérdés, amelynek bírálatára a Testület hatásköre legfeljebb a fentebb hivatkozott és az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelménye kapcsán terjeszthető ki.

Szerepet játszik ugyanakkor az az említett körülmény is, amely szerint egy rendezvény résztvevőjének számolnia kell azzal, hogy a rendezvény lefolyása – különösen előzetes bejelentés hiányában – olyan fordulatot vesz, amely rendőri beavatkozást, sőt akár kényszerítő eszközök alkalmazását vonja maga után. Ez a fellépés pedig a rendezvényen résztvevők számától függően kerülhet foganatosításra.

Jelen esetben a Testület úgy ítélte meg, hogy feltűnő aránytalanság a rendőrök és a demonstrálók számában nem volt felfedezhető, sőt a felvételeken több alkalommal hallani, amint a tömeg tagjai a túl sok rendőr jelenléte miatt fejezik ki nemtetszésüket. A Markó utcában végrehajtott intézkedések nagy száma alapján nem tartotta továbbá indokolatlanul hosszadalmasnak a panaszos ellenőrzés alá vonását sem. A Testület ezért úgy vélte, hogy a rendőrség a körülményeknek megfelelően járt el a rendőri jelenlét megszervezésében, különösen a rendőrök létszámának megválasztásában, valamint az egyes intézkedések lebonyolítása során, és nem állapította meg a panaszos mozgásszabadsághoz való jogának aránytalan korlátozását.

VI.

A panaszossal szemben második alkalommal végrehajtott intézkedések kapcsán a Testület megállapította, hogy azok a panaszos mozgásszabadságát, személyes adatok védelméhez való jogát és személyi integritását érintették, ugyanakkor jogsértést nem valósítottak meg.

1) A BRFK által a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumokból és felvételekből egyaránt megállapíthatóvá vált, hogy az intézkedésről az azt foganatosító rendőrök nem készítettek jelentést, ugyanakkor a történéseket Páll György r. zls. videokamerával rögzítette.

A panaszosról készített felvétel hossza mindössze 35 másodperc. Azon az látható és hallható, hogy a panaszost egy másik férfi társaságában vonták ellenőrzés alá. Miután

ez a másik személy a rendőrök kérdésére elmondta adatait, a kamera a panaszos felé fordult, és az intézkedő rendőr a panaszostól a nevét kérdezte. Erre a panaszost azt a választ adta, hogy a neve a rendőrnél lévő igazolványon rajta van, és azt nem mondta meg. A rendőr újabb kérdésére a panaszos elmondta, hogy tudomása szerint az adatvédelmi biztos egy alkalommal azt nyilatkozta, hogy az „ilyenmit tilos fölvenni”, vagyis az igazoltatást, a ruházat-átvizsgálást, az iratokat a rendőrök rögzíthetik felvételen, de arra az intézkedés alá vont személy nem kötelezhető, hogy a kamerába mondja az adatait. Ezután az igazoltató rendőr megmutatta a kamerának a panaszos személyi igazolványát, és elmondta nevét.

2) A panaszos igazoltatását, adatainak rögzítését és ruházatának átvizsgálását a Testület – annak megisméltése nélkül – az V. pont 2) alpontjában foglaltakkal azonos módon értékelte, azok kapcsán jogsértés megállapítását nem tartotta indokoltnak.

3) A panaszos sérelmezi, hogy a vele szemben foganatosított intézkedés során az eseményekről és személyéről videofelvétel készült, amelynek keretében a rendőrök a kamerába „próbálták mondatni” vele az adatait.

A Testület jelen esetben is az V. pont 4) alpontjában rögzített következtetésre jutott, és arra tekintettel, hogy a rendőri intézkedés jogszerűen történt, a felvétel készítésének szintén megállapította jogszerűségét.

Az ugyanakkor a Testület szerint nem kétséges, hogy a fenti jogszabályhely alapján a panaszos az intézkedés során arra nem volt kötelezhető, hogy személyes adatait akarata ellenére a videokamerába elmondja. A felvétel tanúsága szerint jelen esetben az intézkedő rendőrök arra kérték a panaszost, hogy mondja el nevét, illetve nyilatkozzon arról, hogy az intézkedéssel kapcsolatosan kíván-e élni panasszal, azzal összefüggő sérülése keletkezett-e. Erre feltételezhetően azzal a céllal került sor, hogy amennyiben a panaszos a foganatosított intézkedést valamilyen tekintetben sérelmesnek érezte, az minél hamarabb a rendőrség tudomására jusson. A panaszos a rendőrök kérésének nem tett eleget, ezért az intézkedő rendőr adatait felolvasta – amelyre a hivatkozott 42. § alapján lehetősége volt –, ezt követően a panaszos a helyszínt elhagyta.

A panaszos a videofelvétel készítése kapcsán beadványában utalt arra, hogy adatainak kamerába mondását az adatvédelmi biztos egy korábbi nyilatkozatára utalva tagadta meg, amely a fent leírt rendőri eljárást helytelenítette. A Testület a hivatkozás valóságtartalmának megállapítása érdekében sajtókutatást végzett, illetve tájékozódott az adatvédelmi biztos állásfoglalásai körében. Ennek eredménye szerint 2008. júniusában a biztos egy panaszüggyel összefüggésben fejtette ki alábbi álláspontját, amelyről a Magyar Távirati Irodán keresztül kiadott közlemény útján értesült a közvélemény. Az Rtv. 29. és 42. §-aiban rögzített rendelkezések együttes értelmezése ad iránymutatást az igazoltatás során rögzíthető adatok köréről és a rögzítés módjáról. A 29. § pontosan meghatározza a rögzíthető adatok körét, míg a 42. § (1) bekezdése általános felhatalmazást ad az intézkedéssel kapcsolatos személyekről, tárgyakról,

körülményekről kép- és hangfelvétel készítésére. Az adatrögzítés azonban minden esetben – így kamera használata esetén is – célhoz kötött, arra akkor kerülhet sor, ha szabálysértési vagy büntetőeljárás lefolytatásához szükséges, vagy egyéb körülmény indokolja. Az adatok dokumentálása – tehát egyéb mellett a felvétel készítése – nem történhet készletező jelleggel.

A biztos megjegyzi továbbá, hogy amennyiben a kamera használatára jogszerűen kerül sor, a felvétel készítése során ügyelni kell a kamera használatának rendeltetésszerű voltára is. Ez az elvárás az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelménye alapján értékelhető. Erre tekintettel alakította ki a biztos azon álláspontját, mely szerint „a »tetőtől talpig« való felvétel, illetve a kamerába nézés követelménye nem felel meg” a fentebb említett elvárásoknak. „Az ilyen jellegű adatrögzítések tehát az emberi méltósághoz való jog érvényesülését szem előtt tartva kifogásolhatók.” (Lásd bővebben: 502/P/2008. számú ügy)

A Testület a kérdésben a biztos által kifejtett álláspontra, illetve arra a körülményre figyelemmel hozta meg döntését, hogy a panaszost a rendőrök ugyan felhívták, de nem kötelezték adatai kamerába mondására, arra végül nem került sor, és hallgatása semmilyen következménnyel nem járt. Ezért a Testület úgy döntött, hogy az intézkedő rendőrök magatartása, vagyis a panaszoshoz intézett felhívás, nem eredményezett a panaszos oldalán jogsérelmet.

4) A panaszos sérelmei közt említette, hogy a második intézkedés-sorozat foganatosítására néhány perccel az elsőt követően került sor, és a rendőrök nem szolgáltak magyarázattal arra, hogy az utóbbira miért volt szükség.

Ennek kapcsán a Testület vizsgálatában felmerült az a kérdés, hogy az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelménye – amely szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával – kellően érvényesült-e a leírt eseményekkel összefüggésben. A Testület álláspontja szerint önmagában az a tény, hogy a panaszos igazoltatására két alkalommal került sor, nem volt alkalmas arra, hogy aránytalanság címén jogsérelem megállapítását eredményezze. A Testület figyelembe vette azt a körülményt is, hogy a két intézkedés ugyan egymástól nem nagy távolságra, nem azonos helyszínen zajlott, és az egyes igazoltatásokat második alkalommal foganatosító rendőrök feltehetően nem rendelkeztek információval arról, hogy az adott személlyel szemben őket megelőzően mikor történt rendőri fellépés. Erre figyelemmel a Testület nem állapította meg az arányos rendőri beavatkozás követelményének sérelmét.

VII.

A panaszos beadványaiban foglalt valamennyi körülmény kivizsgálása eredményeként a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos alapvető jogait a panaszolt rendőri intézkedések következtében nem érte sérelem.

Az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése értelmében a Testület az alapvető jogot nem sértő intézkedéssel szemben előterjesztett panaszt az intézkedést fogatosító szerv vezetőjéhez áttéti, illetve ha az áttétel ellen a panaszos panaszában előzetesen tiltakozott, az eljárást megszünteti.

Mivel a fent kifejtettek szerint a rendőri intézkedés alapvető jogot csekély mértékben sértett, és a panaszos az áttétel ellen nem tiltakozott, a Testület a panasznak az intézkedést fogatosító szervhez való áttételéről döntött.

Budapest, 2009. május 27.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök,
előadó testületi tag

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes,
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület